

Toen Noraly Beyer als twaalfjarig meisje van Curaçao naar Nederland verhuisde werd ze zich pas bewust van haar donkere huidskleur. In haar nieuwe woonplaats in Limburg waar de familie Beyer ging wonen, voelden de dorpskinderen regelmatig aan haar arm om te kijken of haar huidskleur afgaf bij aanraken. Ze glimlacht: "ik voelde me net een kermisattractie." Haar kinderen en kleinkinderen smullen nu nog steeds van de anecdotes uit die tijd. Voor veel mensen uit de zwarte gemeenschap in Nederland is Beyer (71) een icoon. In 1985 was ze een van de eerste zwarte vrouwelijke nieuwslezers voor het NOS journaal. Dit werk heeft ze gedaan tot het einde van 2008. Beyer legt uit: "De eerste vrouwelijke nieuwslezer in Nederland was Eugène Herlaar". Net als Noralie Beyer is ook Herlaar geboren en getogen op Curaçao. Herlaar was nieuwslezer van 1965 tot 1976. In de geschiedenisboeken van toen komt zij niet zozeer terug als de eerste zwarte nieuwslezer, maar wel als de eerste vrouwelijke nieuwslezer, dit omdat gelijke rechten voor vrouwen belangrijker werden geacht dan gelijke rechten voor zwarte mensen. Beyer benadrukt: "Er waren toen ook niet zo veel donkere mensen in Nederland omdat de meeste Surinamers en Antilliaanse mensen pas in de jaren zeventig aankwamen".

ROLMODEL

Beyer draait met haar ogen als ze het woord 'rolmodel' hoort. "Ik vind mezelf geen rolmodel", hoewel veel mensen in de zwarte gemeenschap in Nederland anders zouden beweren. Toch wordt Beyer regelmatig uitgenodigd voor spreekbeurten. Zij werd ook gevraagd voor de eerste Nederlandse editie van de *Black Achievement Month* (BAM), die vorig jaar werd georganiseerd, Jammergenoeg moest ze dit vanwege andere verplichtingen afzeggen. Beyer zal dit jaar zeker BAM-activiteiten en optredens gaan bijwonen. De voormalige nieuwslezeres vindt het belangrijk dat er een platform is zoals BAM om meer zichtbaarheid te geven aan bijzondere zwarte mensen uit de Nederlandse samenleving. Natuurlijk is BAM in Nederland niet hetzelfde als de Amerikaanse editie waar het initiatief begon. Zij voegt eraan toe: "In de Verenigde Staten vond slavernij plaats op dezelfde plekken als waar de witte Amerikanen leefden. In Nederland was dat niet het geval en alleen iets van de kolonies ver weg overzee. Slavernij vond daardoor plaats grotendeels buiten het blikveld van de burgers in Nederland, en daarom was ook zo moeilijk om het onderwerp slavernij een gespreksonderwerp voor Nederlanders te maken. "

Beyer is een groot voorstander van podia, zoals BAM, om de prestaties van mensen met een andere huidskleur in de schijnwerpers te zetten. "Extra aandacht is altijd goed, niet alleen voor zwarte rolmodellen, maar ook voor de blanke Nederlander, omdat die zo vaak vergeet dat gekleurde mensen zoveel extra hindernissen hebben te overwinnen." Wat haar eigen persoonlijke prestaties betreft zegt Beyer dat die vooral het resultaat zijn van doen wat je leuk vindt en daar alle energie in te steken. Ze glimlacht, "En natuurlijk moet je ook geluk hebben" Beyer gelooft dat als het zo bedoeld is, het dan ook zo zal zijn. De voormalige nieuwslezeres lacht: "Natuurlijk gebeurt er niets helemaal vanzelf, en bij iedereen zit het soms tegen." Beyer's advies aan jongeren, van elke huidskleur, is om te ontdekken wat je echte passie is. "De sleutel is om naar je innerlijke stem te luisteren en die ook te volgen "

"EN WAT NU?"

Ondanks dat Noralie Beyer al in 2008 stopte met haar werk als nieuwslezer, krijgt ze vandaag de dag op straat nog steeds regelmatig de vraag: "En wat ga je nu doen?" Mensen vroegen zich af wie mijn opvolger zou worden. Of, met andere woorden, of het met kleur gedaan is bij de nieuwslezers. "Dat

is een van de grootste complimenten die ik kan krijgen. Het feit dat mensen mijn werk waarderen en dat ik het allemaal niet voor niets heb gedaan. De rolmodelfunctie die zij voor de zwarte gemeenschap in Nederland vervulde, was waarschijnlijk meer dan alleen een kwestie van kleur. Ze is een voorbeeld van iemand die gepassioneerd is over haar baan – die van journalist - en houdt van wat ze doet . Beyer voegt eraan toe dat ze nooit had verwacht een bekende Nederlander te worden. Dat is nooit haar intentie geweest.

Als het gaat om discriminatie in Nederland, merkt Beyer op dat eigenlijk iedereen discrimineert "Of je nou zwart, wit of paars bent, we doen het allemaal. Het is een menselijke eigenschap en het meest belangrijk is om je daarvan bewust te zijn." Haar kijk op de toekomst is een positieve. Ze is ervan overtuigd dat we mettertijd onze kleurproblemen zullen overwinnen en uiteindelijk alleen onderscheid tussen mensen zullen maken op grond van wie ze zijn en niet vanwege hun huidskleur. Beyer wijst erop dat blinde mensen niet discrimineren op huidskleur omdat zij die niet kunnen zien. Dat scheelt heel wat vooroordelen. "Het zou geweldig zijn als alle mensen zo waren... blind, maar dan natuurlijk 'kleurenblind'". ■

Noraly Beyer

COLOUR BLIND

When 12-year old Noraly Beyer moved to the Netherlands in the 1960s, she consciously became aware that she was black. In the small town in Limburg where her Curacao-family settled, other children came up to her and touched the skin on her arm to see if her colour would rub off. She smiles, "I felt like an attraction at the local fair". To this day her children and grandchildren still enjoy hearing that story. Today Beyer (71) is an icon for many in the black community in the Netherlands. In 1985, she was one of the first black female newsreader for the NOS news, a job she continued until the end of 2008. Beyer adds, "The first female newsreader in the Netherlands was Eugène Herlaar". Beyer quickly points out that Herlaar was also born and raised in Curacao, and worked as a newsreader from 1965 to 1976. In the history books, Herlaar was in those days not necessarily considered the first black newsreader but the first female newsreader, because equal rights for women was more important than equal rights for black people. She emphasizes, "There were not that many dark people in the Netherlands because most Surinamers and Antillean people arrived in the 1970s".

ROLE MODEL

Beyer rolls her eyes when she hears the words 'role model'. The modest former newsreader stammers, "I'm not a role model", although many people in the black community in the Netherlands would argue otherwise. Nevertheless, Beyer is regularly asked for speaking engagements. She was also asked for the first Dutch edition of the Black Achievement Month (BAM), which was hosted last year, regrettably she had to turn them down because of other obligations. This year Beyer will certainly be attending BAM activities and performances. The former newsreader believes it is important that there is a platform like BAM to promote Black achievers in Dutch society. Of course, BAM in the Netherlands is not the same as the US edition where the initiative started. She adds, "In the US, slavery took place on the very soil where the white Americans lived. In the Netherlands, slavery was illegal and only appeared in the colonies far away. Slavery was out of the sight of the citizens in the Netherlands, and that's why the slavery issue was so difficult for the Dutch to get their minds around".

Beyer advocates podiums like BAM to highlight the achievements of black people and people of colour in the Netherlands, "Often extra attention is always good, not only for black role models but also for white people in the Netherlands because so many times we forget that people of colour have more hurdles to overcome". Beyer on the other hand claims that her own personal achievements come from the drive of doing what she likes and working hard at it. She smiles, "of course you've got to have luck too". Beyer believes if it's meant to be, it'll be. The former newsreader laughs, "of course, nothing happens just by itself and everybody has set-backs". Beyer's advice for young people, black or white, is to discover what they are passionate about. The key is to listen to your inner voice and follow it".

"AND NOW WHAT?"

Despite that Beyer stopped broadcasting for the NOS news in 2008, she still gets regularly stopped in the street and asked: "And now what?" People wondered who would succeed me. In other words, is it over with

having people with colour present the news. "That is one of the biggest compliments I can get. The fact that people appreciate my work and that is was not all for nothing". The role model function that she fulfilled for the black community in the Netherlands was probably more than a matter than colour. She's an example of somebody that was passionate about her job - a journalist - and loved what she did. Beyer adds that she never expected to become famous for it. That was never her intention.

When it comes to discrimination in the Netherlands, Beyer remarks that everybody discriminates whether "you are black, white or purple, we all do it. It's a human trait and the most important thing is to become aware of it". Her outlook on the future is a positive one. She's convinced that over time we will overcome our colour issues and ultimately will differentiate people only who they are, and not by the colour of their skin. Beyer points out that blind people don't discriminate because they do not see colour and do not hold all kinds of prejudices. "That would be wonderful if all people were that way... blind, but then just 'colour blind'". ■